

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 31. marts 2014 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Arne Brandt, Lene Jensen og Anders Herping Nielsen (kst.) med domsmænd).

22. afd. nr. S-2965-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

(Født marts 1953)

(advokat Mikael Dreyer, besk.)

Roskilde Rets dom af 9. september 2013 (18A-6626/2011) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne politiassistent

V1 og dyrlæge V2, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne V3 og V4

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at hoppen aldrig har været tvangs fjernet. Han kørte selv hoppen til Landbohøjskole. Da han fik hoppen hjem, fulgte han de anbefalinger, som han havde fået. Han behandlede blandt andet hoppen med produkter fra apoteket. Vallakken har aldrig haft mug. Hoppen er den eneste, som er blevet behandlet. Alle hestene har haft X\ -navne. Vallakken hed også X\ . Han har aldrig haft heste erhvervsmæssigt. Der var alene plastikrester fra fodersække i folden. Normalt var han dagligt ude ved hestene. Han tilså hestene sidst ca. 3-4 uger før anmeldelsen. Da han var ude at rejse i ca. 3-4 uger, kikkede en pige efter hestene. Hun fik den instruks, at hun skulle skære toppen af fodersækkene, når en sæk var tom. Der var således ubegrænset foder til hestene, ligesom de havde ubegrænset adgang til græs ude i naturen. Det har undret ham meget, at en af hestene var sat i boks. Hestene kunne frit gå ind i stalden og frit vælge, hvilken boks de ville gå ind i. Hestene kunne ikke lukkes inde, idet der ingen døre var i stalden. Man kunne alene lukke en enkelt boks, som kun blev brugt, hvis der var en syg hest. En eller anden havde strøget noget frisk halm i stalden, men han ved ikke hvorfor. Muggen på hoppen var en kronisk sygdom, som kunne komme og gå. Man skal sørge for, at der inde i stalden er så tort som muligt. Da han tog på ferie, var mukken ikke speciel fremtræden. Hestene var almindelig langtåede. Hestene gik uden sko. Han havde hestene, idet han havde en gammel drøm om, at når han blev gammel, skulle han ride på dem. Lige efter episoden forærede han den røde hoppe til Dyreklinik. Vallakken forærede han til en mod betaling af transportomkostninger. Han har ikke siden haft med heste at gøre. Han arbejder i dag som kørelærer.

Vidnet V3 har forklaret blandt andet, at hun anmeldte forholdet til politiet. Hun var på daværende tidspunkt kredsformand for Dyrenes Beskyttelse. Hun har selv haft heste i ca. 35 år. Hos tiltalte stod to heste under kummerlige forhold. De havde ædt næsten alt træværket. Hoppen kunne dårligt bevæge sig på grund af mug. Den stod ude i folden. Indhegningen lå ned. Det gjorde dog ikke så meget, fordi hoppen kunne næsten ikke bevæge sig. Den anden hest var lukket inde bag noget lågeværk i stalden. Den havde ikke noget vand. Den opførte sig også som, at den manglede vand. Der var ingen spande, så hun gav den ikke vand. Hun havde fået en anmeldelse fra en ung pige, som sagde, at det havde stået på i meget lang tid, og at hun tidligere havde anmeldt forholdet. Hun kørte derfor ud til stedet og gjorde sine iagttagelser. Der lå murbrokker og glasskår i folden. Politiet tog billeder af det hele. Hun ringede til ejeren, som blev vred og sagde, at det ikke kom hende ved.

Vidnet V4 har forklaret blandt andet, at hun i 2006 sammen med en veninde passede vallakken og den røde hoppe. Den røde hoppe så rigtig grim ud. De kontaktede derfor en dyrlæge, som konstaterede mug. Veninden ringede til tiltalte, som ikke ville betale for behandlingen. De ringede derfor til dyrlægen, som foreslog, at de købte nogle nærmere angivne præparater. De gik i gang med behandlingen, og hoppen blev næsten fri for mug. Hun tilbød tiltalte at købe hoppen, og veninden tilbød at købe vallakken. Hun tilbød at betale 15.000 kr. for hoppen, men tiltalte ville have 80.000 - 90.000 kr. De kunne ikke blive enige om prisen.

I forbindelse med at hun flyttede sin hest ned til nabogården i 2010, gik hun en dag over tiltaltes marker og under hegnet, hvorefter hun kunne begynde at lugte den grimme råddenskab. Vallakken kom hende i møde. Den røde hoppe stod ved en container, og da hun nærmede sig den, blev lugten stærkere. Hoppen havde bukkede hove. Den var voldsomt betændt, og der sad fluer. Hun blev så harm, at hun gik tilbage til X2 på nabogården og bad hende tage sit kamera med. De ringede til Dyrenes Værn og politiet. Vallakken kom ind i en boks, og hun gav den mad og vand. Vallakken stod således ikke i boks, da hun ankom til stedet, men hun havde nogle dage forinden kunnet konstatere, at den ikke var i folden, og at den ikke havde fået noget vand eller mad. Hoppen var stærkt svækket og rykkede sig ikke en centimeter. Hegnet var flere steder i stykker. Flere hegnspæle lå ned og var rådne. Hegnet havde alene snore, som var trukket. Hestene ville kunne gå igennem hegnet.

Vidnet politiassistent V1 har supplerende forklaret blandt andet, at da hun kom ud på stedet, var vallakken flyttet til naboejendommen. Det var en al for lav stald, hvorfor en hest kunne slå hovedet imod. Der var møgbeskidt. I forreste ende af stalden havde der været bokse. Bagest i stalden var der en boks, som kunne aflukkes. Hun husker ikke, om boksen var aflukket. Hun fik at vide, at det var der, hesten havde stået. Der var frisk gødning i boksen, hvorfor man også kunne se, at den var blevet brugt for nylig. Der var åbent ind til stalden. Ude i folden var der et dårligt hegn, som var lavt og lost.

Vidnet dyrlæge V2 har supplerende forklaret blandt andet, at han ved undersøgelsen den 17. juni 2005 ikke fandt maddiker på hoppen. Ved undersøgelserne den 22. juli 2005 og den 25. juli 2005 var der maddiker nede ved hovene, og han måtte supplere med et middel, som dræber maddiker. De har ikke siden haft hesten i behandling. De instruerede ejeren i behandling af hesten.

I 2010 rettede Dyrenes Beskyttelse henvendelse til dem, og den samme hest kom i behandling. Han har fejlagtigt i sin erklæring af 22. april 2010 skrevet, at hoppen blev indlagt i 2009. Der skulle rettelig have stået 2010. Hesten var nedstemt og underernæret. Efter 7 dage livede den op til en sprudlende hest, hvilket nok skyldtes en kombination af behandling og foder. Den havde været i voldsomt underskud. Lidelsen havde stået på i måneder og måske også i længere tid. Hesten havde arvæv og fortykning af huden. De fjernede ca. halvdelen af hovene. Hesten gik uden sko. En hest kan bide i træværk af dårlig vane, eller hvis den mangler noget i kosten. Det kan også skyldes en stresspåvirkning.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder vidneforklaringerne afgivet af V3 og V4 ..., findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet, dog med den ændring at det ikke findes bevist, at valakken var opstaldet således, at den ikke kunne komme ud af stalden.

Straffen, der findes at burde fastsættes til fængsel i 14 dage, skal, henset blandt andet til den tid der er forløbet, siden forholdet blev begået, ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Landsretten kan af de grunde, som er anført af byretten, tiltræde, at der er sket frakendelse efter dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., dog finder landsretten, at frakendelsestiden skal nedsættes til 3 år.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres således, at straffen nedsættes til fængsel i 14 dage, der ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begår strafbart forhold i en prøvetid på 1 år regnet fra landsrettens dom.

Tiltalte frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig med heste i 3 år regnet fra landsrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 9. september 2013

Rettens nr. 18A-6626/2011
 Politiets nr. 1200-89110-00014-10

Anklagemyndigheden

mod

T

Født marts 1953

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 18. november 2011.

T, er tiltalt for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. § 1, 2 og 3 ved i perioden op til 13. april 2010 kl. på vej i at have behandlet en prikket vallak uforsvarligt og en rød hoppe groft uforsvarligt, idet de ikke blev beskyttet bedst muligt imod smerter, lidelser, varige men og væsentlig ulempe, ligesom de ikke er blevet passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer

- idet den prikkede vallak var opstaldet under uegnede forhold, idet den var opstaldet i en boks på 2 x 6 m og ca. 2 meter til tværgående hanebånd og gik på 1 meter højt lag gammel gødning og manglede hovbeskæring
- idet en rød hoppe gennem længere tid har gået med muk i alle fire koder og op ad bagbenene (voldsom grad af smertefuld, kronisk betændelse) og ligesom den ikke var passet med hovpleje og hesten var udsat for total mangelfuld fodring.
- idet opstaldingsforholdene var farlige, idet der lå sten, murbrokker, plastic og andre genstande på folden og stalden indeholdt nedslidt staldinventar, altsammen noget hestene kunne komme til skade på.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand fængselsstraf og om at at tiltalte i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt. fratages retten til eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i et af retten fastsat tidsrum.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T, har forklaret, at ejendommen vej, nu og i mange år har været ejet af hans ekshustru, men han har i mange år brugt staldplads faciliteterne. Han boede også selv på ejendommen indtil for få år siden. På daværende tidspunkt i 2010 var han kørerlærer i og derfor ofte på ejendommen, selvom han flyttede bopæl til . Begge heste er født på gården. En gang imellem var hoppen lånt ud. Det er ikke tiltalte eller nogen han kender, der har bundet vallakken i stalden som beskrevet i anklageskriftet. Det var således, at begge heste var i løsdrift. Det vil sige, at de gik ind og ud og der var fri adgang til rigelig foder. Det var således, at når tiltalte ikke selv kunne passe hestene, blev det gjort enten af hans ekshustru eller en logerende på ejendommen. Tiltalte bemærkede, at foråret 2010 var meget vådt og at det har været stærkt medvirkende til, at hoppen har fået kraftig udslag af muk. Tiltalte beskriver denne sygdom, svarende til et menneske kan have psoriasis eller eksem og at det aldrig går helt væk, men at det er meget forskelligt, hvordan det udvikler sig og det er typisk afhængigt af vejret. Med hensyn til at der skulle være gødning i 1 meters højde i vallakkens boks, bemærkede tiltalte, at det kun drejede sig om et mindre areal i boksen. Han var på ferie på det tidspunkt omkring midten af april 2010 og under hans ferie blev hestene passet af den logerende.

Han bestrider, at der skulle være opstået hul i folden på daværende tidspunkt. Han har tit haft dyrlæge bistand fra Hesteklinik og som følge deraf, har de også set den muk, der var på den røde hoppe. Det var således, at dyrlæge klinikken anbefalede og gennemførte, at hoppen kom ind på Landbohøjskolen, hvor den var i ca. 10 dage.

Om den manglende hovbeskæring forklarede tiltalte, at det kun delvist er rigtigt, idet hestene gik på et løst underlag. Han overvejede allerede i 2010 at afhænde begge heste, da han på grund af sit arbejde som kørerlærer ikke havde så meget tid til at være sammen med dem. Han bemærkede, at han tidligere har været konkurrencerytter. Efter at denne sag opstod, har han nærmest foræret hestene væk. Han bemærkede, at han på et tidspunkt fik et bud på hoppen på 40.000 kr.

Der var yderligere det problem i april 2010, at han var forsinket i hjemrejsen fra Spanien i 2-3 dage på grund af askeskyen. Han kan ikke huske, hvornår det sidste dyrlæge besøg forud for den 13. april 2010 var, men han mener, at det var et godt stykke tid siden.

Politiassistent VI har som vidne forklaret, at hun blev kaldt ud på adressen på vej efter en henvendelse fra Dyrenes Beskyttelse, der igen havde fået en henvendelse fra en borger. Da hun kom

ud til stedet, var hestene flyttet, idet den røde hoppe befandt sig på dyrlæge klinikken i [redacted] og vallakken var anbragt på en nabo ejendom. Den logerende pige forklarede om forholdene. Den logerende forklarede blandt andet, at hun skulle passe hestene, mens tiltalte var i udlandet. Vallakken havde hun fået besked på skulle opstaldes i boksen, fordi der var opstået et hul i hegnet og den anden gik frit omkring. Hun forklarede, hvordan staldbygningerne så ud og der blev henvist til de fotos, der er optaget af vidnet. Vidnet forklarede, at hun har haft heste, siden hun var 7 år gammel og nu sidder i politiets specialafdeling med dyreværnsager. Om sit kendskab til muk forklarede hun, at det er en hudsygdom, der kan være alvorlig.

Dyrlægen bekræftede, at han havde kendskab til den røde hoppe fra tidligere besøg og vidnet fik også af vide, at den røde hoppe havde været på Landbohøjskolen. Den logerende sagde, at hun ikke havde nogen forstand på heste, men blot gjorde det, som tiltalte sagde, at hun skulle gøre blandt andet vedrørende foder og vedrørende opstaldning af vallakken.

Forespurgt om hvorfor der ikke blev lavet en dyrlægeattest vedrørende vallakken, forklarede vidnet, at det ikke var så presserende som i forhold til den røde hoppe, der var i meget dårligere forfatning end vallakken blandt andet på grund af den ret udbredte muk på benene.

Hestefagdyrlæge [redacted] V2 har som vidne forklaret, at han godt husker, at han havde en rød hoppe i behandling i april 2010. Han beskriver den røde hoppe som nedstemt og med store fysiske problemer. Der var hævelser på alle 4 ben, startende fra hovene og halvvejs oppe ad benene. Han benævner denne lidelse som en kronisk hudbetændelse også kaldet muk. Det er rigtigt, at den pågældende hest var i behandling på dyreklinikken i 2005, men der var der tale om et meget mildt tilfælde af muk. I 2010 var situationen så voldsom, at der var maddiker i sårene og han mener dyrlægefagligt, at sygdommen nu er så fremskreden, at den ikke kan gå væk selv med god behandling.

Om sygdommen muk forklarede vidnet i øvrigt, at det er en meget almindelig sygdom hos heste, men at man kan holde den nede med behandling med salver, antibiotika og almindelig hygiejne. Han mindes ikke før eller siden, at have set så grelt et tilfælde som i denne sag, nemlig at der ligefrem er maddiker i hesten. Problemet er også, at sygdommen har inficeret blandt andet lymfe systemet, hvorfor den måtte i behandling med det samme. Han vil ikke sige, at den var livstruende underernæret, men den var meget tynd også efter årstiden. Dertil kom, at den havde oplejede hove. Det er således at hovene skal beskæres med jævne mellemrum. Det vil sige mellem hver 6.- 8. uge.

Det er normalt at heste bliver overvægtige over sommeren og undervægtige i vinterperioden. Den pågældende hest blev dog også normalvægtig efter kort

tids ophold på vidnets klinik. Der har ikke været dyrlæger fra vidnets klinik på ejendommen siden 2006. Vidnet har aldrig personligt mødt ejeren. Meget fugt kan befordre udbredelsen af muk, men det kan som nævnt holdes nede med den rette behandling. Ikke kun fra dyrlægens side, men også fra hesteejerens side. Vidnet og hans kollegaer giver altid anvisninger på, hvordan man skal behandle hesten for at undgå at en sygdom som for eksempel muk udvikler sig.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen, herunder vidneforklaringen af \surd og Det Veterinære Sundhedsråds erklæring af 4. april 2011, findes det godtgjort, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt., jf. § 1, 2 og 3.

Retten har lagt vægt på, at den dårlige behandling af den røde hoppe har stået på i årevis, hvilket har medført, at dens lidelser hvad angår muk ikke kan helbredes mere, men kun lindres. Som følge heraf tages frakendelsespåstanden til følge som nærmere neden for bestemt. jf. dyreværnsloven § 29, stk. 1, 1. pkt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte τ skal straffes med fængsel i 20 dage.

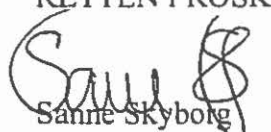
Tiltalte frakendes endvidere retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med heste i 5 år

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Jørgen Skude

/sea/jaha

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I ROSKILDE, den 12. september 2013

Sanne Skyborg
kontorfuldmægtig